

Ruotsulan Redutti

Kuusankosken Ruotsulan kylässä peltoaukealla on maalinnake. Ruotsulan Redutin historia on mielenkiintoinen. Ruotsin kuningas Kustaa III vieraili Kymijoen länsipuolella 1752. Hän antoi tehtäväksi piirtää joen itäpuolella olevan redutin. Ruotsulan Redutista on historiaan on jäänyt kirjallinen maininta vuosilta 1787-1789. Venäläiset rakensivat Ruotsulan Redutin Kymijoen itärannalle rajavalvontaa varten. Kymijoella oli pieniä miehittämättömiä linnakkeita. Vuoden 1793 kartasta se on jätetty pois. Luultavimmin Ruotsulan Redutti on rakennettu vuoden 1743-1790 aikana. Maalinnointus saattoi olla jo vuonna 1752. Sillä oli merkittävä paikka Kymijoen rantatörmällä. Ruotsulan maalinnoinnin sisällä oli vartiorakennus, jossa asui venäläinen rajavartioupseeri perheineen. Korian pioneerit puhdistivat vuonna 1955 vesakoituneen vallituksen. 1980-luvulla redutti oli vähällä sortua jokeenkin. Vahvistetut korjaustyöt aloitettiin välittömästi tukirakenteiden rakentamisella. Lauttapaikka on sijainnut viistosti joenrannassa vallitusta jonka vieressä kulki historiallinen Ylinen-Viipurintie. Tie laskeutuu alas Kymijoelle pellon reunalta noin kahden sadan metrin päässä. Jyrkkänä, mutta tie on osittain huonossa kunnossa. Virtaava vesi on tehnyt syvän kanjonin ja mädännyttänyt suojakaiteen. Vieden tien mukanaan, mutta alempana se on kovapohjainen ja heinäinen. Kymijoenrannassa lauttapaikka on nähtävillä nykyisin joeltakin, kun muutamia pajuja on kaadettu pois. Perimätiedon mukaan kylän asukkaitakin oli rakentamassa vallitusta. Redutin välittömässä läheisyydessä on ollut sotilasleiri, pieni kasarmi, talli, tšouna, torppia ja venäläisiä vartiosotilaita. Sotilaat oli sijoitettu läheiselle Kaivomäelle. Ruotsulan Redutti vartioasema toimi Suomen sotaan 1808-1809 asti, jonka jälkeen se lakkautettiin. Merkittävää on historiankirjoissa seuraava maininta: Karjalan ratsurykmentti, rakuunaeskadroona, rakuunarykmentti vuonna 1721-1731, Viipurin läänin rakuunarykmentti, järjestysnumero: 104 Ruotsula. Rakuunat ovat olleet vaikuttamassa Kymijoella sotilaallisesti. Se oli ruotsalainen joukko-osasto. Eversti Muhlin rakuunat olivat pitäneet asemiaan Keltissä.

Kenraali Sprengtporten turvasi Lappeenrannan tietä Karjalan rakuunoilla. Ruotsalais-armeija ei uskonut voimiensa riittävän vaan pelkäsi venäläisarmeijan kiertävän Ylinen-Viipurintietä selustaan. Keltissä oleville joukoille annettiin perääntymiskäskeä vetäytyä Ylinen-Viipurintietä länteen. Toteutettiin vasta ylivoimaisen venäläisjoukon ilmestyttyä Eteläiseen Kymenlaaksoon. Ruotsin hallitsija Kustaa III vieraili maassamme erittäin ahkeraan vuosina 1762-1796. Y.M. Sprengtporten vieraili myöskin ahkerasti maassamme vuosina 1772-1792. Sprengtportenilla oli jo Ruotsin armeijan palveluksessa ollessaan itsenäistymisajatuksia maamme hyväksi. Hän riitautui Kustaa III kanssa ja siirtyi Venäjälle. Katariina II otti hänet palvelukseensa. Suomen sota 1808-09 ja Savon Prikaati oli vahvasti mukana sotatoimissa Kymijoella. Savon Prikaatin pääpaikka oli Mikkeli.

Komentajana toimi Y.M.Sprengtporten. Hänellä oli suunnitelma Suomen puolustuksen järjestäminen. Savon Prikaati oli valtakunnan tunnetuin joukko-osasto. Puolustaan itärajaa hyvin koulutettuna. Joukkojen nopea liikkuvuus jotka eivät lähteneet hyökkäykseen suoralinjaisesti vaan maastoa mukaillen muodostuksessa. Käyttivät joustavia ampumaketjua. Suojajoukkojen tehtävä oli hidastaa vihollisen eteneminen ennen pääarmeijan saapumista. Venäläisjoukot marssivat Ylinen-Viipurintietä kohti Kymijokea. Venäjän hallitsija Aleksanteri I vieraili Ruotsulassa tarkastamassa 8.6.1808 jääkäripataljoonan. Jääkäripataljoona hyökkäsi Kymijoen yli 21.2.1808. Sodan julistusta ei lausuttu. Vastahyökkäys ruotsalais-armeijan toimesta Keltistä oli voimaton. Venäläisarmeija olivat jo edenneet seuraavana päivänä 22.2.1808 Loviisaan. Porvoon valtiopäivillä vuonna 1809 maamme liitettiin Venäjään.

lähteet: Veikko Talven arkisto
Suomen kansallisarkisto

Ruotsin kuninkaallinen kansallisarkisto

Mika Kallioinen: Kirkon ja Kruunun välissä, suomalaiset ja keskiaika

Jukka Luoto, Etelä-Karjalan museo

Ulla-Riitta Kauppi, Museovirasto